

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 lipca 1974 r.

w sprawie świadectw pochodzenia zwierzyny.

Na podstawie art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich oraz terenów nie wchodzących w skład obwodów łowieckich obowiązani są do wystawiania — według ustalonego wzoru — świadectw pochodzenia zwierzyny pozyskanej w danym obwodzie lub terenie.

2. Świadectwa pochodzenia zwierzyny wystawia się w razie:

- 1) wprowadzania zwierzyny żywej do obrotu,
 - 2) dostarczania do punktów skupu ubitych łosi, jeleni, danieli, sarn, dzików i muflonów, ich mięsa lub skór surowych,
 - 3) odstępowania ubitej zwierzyny (jeleni-cieląt, danieli-cieląt, sarn lub dzików) myśliwemu, który je upolował.
3. Świadectwa pochodzenia zwierzyny są drukami ścisłego zarachowania.

§ 2. Druki świadectw pochodzenia zwierzyny na terenie województwa rozprawdają:

- 1) jednostki uprawnione do wydzierżawiania obwodów łowieckich — dla dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich oraz ośrodków hodowli zwierzyny,
- 2) terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego — dla zarządców terenów nie wchodzących w skład obwodów łowieckich.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 grudnia 1959 r. w sprawie świadectw pochodzenia zwierzyny ubitej (Dz. U. z 1960 r. Nr 4, poz. 28 i Nr 47, poz. 287 oraz z 1961 r. Nr 4, poz. 25).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1974 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *T. Skwirzyński*

172

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 lipca 1974 r.

w sprawie przystąpienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Konwencji o obywatelstwie kobiet zamężnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 5 Konwencji o obywatelstwie kobiet zamężnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 56, poz. 334), został złożony przez Niemiecką Republikę Demokratyczną Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 27 grudnia 1973 r. dokument przystąpienia do wymienionej konwencji z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 10, zgodnie z którym każdy spór między Państwami-Stronami Konwencji dotyczący interpretacji i stosowania niniejszej Konwencji, który nie został rozstrzygnięty w drodze

rokowań, będzie wniesiony do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na żądanie którejkolwiek z zainteresowanych Umawiających się Stron, chyba że Strony uzgodniły inny sposób rozstrzygnięcia sporu. Niemiecka Republika Demokratyczna oświadcza, że tego rodzaju spory mogą być wniesione do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jedynie za zgodą wszystkich Stron w sporze w każdym poszczególnym wypadku”.

Zgodnie z artykułem 6 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Niemieckiej Republiki Demokratycznej dnia 27 marca 1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*